

Ni Elder
Joaquin E. Costa
Sa Seventy

KASIGUROAN gikan sa UNOS

“Bisan kinsa nga mamati kanako magapuyo sa kasigurohan, ug magamalinawon nga walay kahadlok sa kadautan” (Mga Proverbio 1:33).

Nagdako ko sa Argentina. Dili ko miyembro sa Simbahan sa dihang batan-on pa ko. Pero ang akong pamilya nagtinir og Biblia diha sa aparador. Dako kadto ug dunay nindot nga mga hulagway. Dili kami kanunayang magbasa og dungan niini. Pero ganahan kong motan-aw sa mga pahina niini ug motan-aw sa mga hulagway ug mga istorya.

Ang akong paborito mao ang istorya ni Noe. Ganahan kong motan-aw ni Noe, sa baha, ug sa mga hayop. Ganahan ko kon sa unsang paagi nga napabilin ni Noe ang arka ug ang iyang pamilya nga luwas gikan sa unos.

Sa wala madugay nabunyagan ko sa Simbahan, naminyo, ug nakabaton og kaugalingon nakong pamilya. Usa ka gabii sa family home evening, naghigot akong asawa, si Renee, kon sa unsang paagi nga ang arka ni Noe ug ang atong panimalay magkapareho sa

daghang paagi. Ang kada usa naghatag og kasiguroan gikan sa makahahadlok nga mga unos sa kalibutan.

Nakakat-on ko og butang mahitungod ni Noe. Nadawat niya ang priesthood sa dihang 10 anyos pa lang siya. Sa pagdako niya, nakita niya ang pagkadautan sa kalibutan. Pero nagpabilin siya nga takus. Gihimo niya ang arka aron maluwas ang iyang pamilya. Gitabangan sila sa Langitnong Amahan nga mahimong luwas.

Usahay makakita kita og makahahadlok nga mga butang nga nahitabo sa kalibutan. Pero makakita kita og kasiguroan gikan sa unos. Makapangandam kita sama sa gihimo ni Noe. Makapili kita nga motuman sa Dios. Mahimo nato ang atong mga panimalay nga usa ka espirital nga luwas nga dapit.

Kon kita dunay hugot nga pagtuo sa Langitnong Amahan, dili kita angayang mahadlok. Tungod Niya, mahimo kitang mobati og kalinaw, bisan unsa pa nga mga unos nga moabut kanato. ■